

جزوه بازدگانی و تجارت (دکتر کریمی زند)

تئیه و تنظیم : ناصر رسولی

فصل بازار و زیر بازار

بازار چیست؟

از سال 1817 میلادی به بعد بحث‌های بازار و بازاریین‌المللی که تبادل کالا‌یین کشورها مرسوم شد، بازار یا market بسیار متداول شد. قبل از آن هم مبادله کالا وجود داشت ولی از قرن 18 به بعد مفهوم بازار برای تولید کنندگان شکل گرفت. بازار به معنای اولیه‌ی خودش یعنی مکان فیزیکی خاصی که در آن خریداران و فروشنده‌گان برای مبادله کالا و خدمات به دور هم جمع می‌شوند. از نظر یکی از اقتصاددانان یک بازار شامل تمام خریداران و فروشنده‌گانی است که در حال داد و ستد کالا یا خدمات می‌باشد. اگر از دیدیک بازاریاب بخواهیم نگاه کنیم، بازار مجموعه‌ی تمام خریداران بالقوه و واقعی است که برای یک کالا وجود دارد. بازار مجموعه‌ای از خریداران، صنعت‌گران و فروشنده‌گان است. برای ورود به بازار واستفاده از بازار وارائی کالا و خدمات موجود، نیاز داریم بازار را بخش بندی کنیم.

بخش بندی بازار

فرآیندی است که براساس آن یک بازار به زیربخش‌های متمایزی از مشتریانی که نیازها و مشخصات آن‌ها یکسان است تقسیم بندی می‌شود. از آن جایی که مشتریان هر بخش نیازها و خواسته‌های یکسانی دارند به یک طرح بازاریابی و یک محصول خاص به شیوه‌ای مشابه پاسخ خواهند داد. بخش بندی بازار کمک می‌کند تا با تقسیم یک بازار بزرگ به بخش‌های کوچک‌تر، منابع سازمان به طور بهینه صرف مشتریان اصلی گردد.

چرا بخش بندی بازار حائز اهمیت است؟

نقش بخش بندی بازار افزایش بازارهای گوناگون است. دو دلیل عمدۀ وجود دارد. رشد جمعیت و همین طور بازارهای بیشتر و محصولات روزافزون، موجب افزایش رقابت می‌شود، چرا که شرکت‌های رشد خودشان را در کسب سهم بازار بیشتر و همچنین در افزایش انواع محصولات تحت یک نام تجاری جست و جو می‌کنند. اگر امروز فردی به دنبال یک کالا باشد، آن‌چه که در ابتدای ذهن‌ش می‌رسد یک لوگویا یک نام تجاری است و با تجربه‌ای که از اطیینان و کیفیت آن محصول و لوگو دارد، به جست و جود مورد آن نام تجاری و محصول مورد نظر در بخش مربوطه می‌پردازد. از سوی دیگر عوامل اجتماعی و اقتصادی مانند افزایش سطح درآمدهای خالص، ارتقای سطح تحصیلات و افزایش آگاهی مردم، باعث شده که نیازها، خواسته‌ها، سلیقه‌ها و سبک زندگی شمشتریان نسبت به قبل متفاوت و پیچیده تر بشود، که این امر باعث افزایش تعداد و تنوع کالا و خدماتی شده که با یکدیگر بر سر جلب گروهی از مشتریان رقابت می‌کنند. وجود تفاوت‌هایی که در مشتریان و همین‌طور در تنوع کالا و خدمات هست، می‌تواند منجر به بخش بندی بازار بشود.

منافع بخش بندی بازار

بخش بندی بازار علاوه بر این که شرکت‌های را به پذیرش واقعیت‌های بازار و امی دارد منافع دیگری را هم در بر دارد:

- 1- فرصت‌های تولید، محصولات جدید را شناسایی می‌کند. وجود زمان زیاد و همین‌طور امکانات اینترنتی و الکترونیکی باعث شده که امروز مشتریان با توجه به این امکانات، فرصت‌های بسیار خوبی را برای خود فراهم کرده و محصول جدیدی را شناسایی کنند و همین‌طور فرصت‌های تولید برای تولید کنندگان این امکان را به وجود می‌آورد که مشتری بتواند با بازارهای الکترونیکی آن محصول را شناسایی و خریداری نماید.
- 2- بخش بندی می‌تواند تجزیه و تحلیل دقیقی از گروه‌های مشتریان بالقوه که نیازهای آن‌ها به وسیله‌ی محصولات فعلی به خوبی تأمین نشده را رائه کند. یکی از نکاتی که در بخش‌های بازار و بازاریابی هست، بیشتر تولید کنندگان وارائی دهنده‌گان خدمات، از طرق مختلف تلاش می‌کنند نیازهایی که به وسیله‌ی شرکت به مشتریان بالقوه ارائه نشده را شناسایی کنند و خدمات مناسب را برای این گروه از مشتریان فراهم کنند. بسیاری از این بخش‌ها پنهان است و دیده نشده، ولی فرصت‌های جذابی که برای طراحی و تولید محصول جدید با روش‌های نوین بازاریابی فراهم می‌آورده، می‌تواند از فواید فرصت‌های بخش بندی بازار باشد.
- 3- به طراحی طرح‌های بازاریابی برای دست‌یابی به گروه‌های همگن مصرف کنندگان کمک بیشتری را داشته باشد.

۴- فرآیند تخصیص استراتژیک منابع بازاریابی را بهبود می بخشد . چنانچه انتخاب محصول قابل عرضه در بخش های مختلف به خوبی تعریف و مشخص شود، آن گاهاین بخش هامی توانند به مانند مرکز سرمایه گذاری یک فعالیت عمل کنند.

۵- بیشتر استراتژی های تجاری موفق بر مبنای بخش بندی بازار و مرکز منابع در بخش های جذاب تراستوار است.

اهداف فرآیند بخش بندی بازار

۱- این فرآیند می بایست یک یا چند گروه تقریباً همگن از خریداران بالقوه را با توجه نیازها، خواسته ها و پاسخ های احتمالی آن ها به تفاوت های موجود در عناصر آمیخته ای بازاریابی شناسایی کند . تفاوت های موجود در یک بخش بازار در مقایسه با تفاوت های موجود در بخش های دیگر، متفاوت و باید کم و ناچیز باشد.

۲- معیارهای بخش بندی باید بخش هارا به اندازه ای کافی ارزیابی و مشخص و توصیف کند.

۳- فرآیند بخش بندی باید اندازه و پتانسیل بازار هر بخش را برای استفاده در اولویت بندی بخش ها تعیین نماید.

مبانی بخش بندی بازار مصرف

۱- بخش بندی بازار بر مبنای مناطق جغرافیایی . یکی از موارد مهم این است که بر مبنای مناطق جغرافیایی، بازارهای خودمان را متفاوت و کالاها و خدمات خود را برای آن منطقه، به طور ویژه و متمایز ارائه کنیم . بر این اساس می توان بازار را بر اساس کشور، استان، ناحیه، شهرستان، شهر و کوچک تراز شهر تقسیم بندی کرد.

۲- بخش بندی بازار بر مبنای ترکیب جمعیت . این روش بسیار مشهور است . برخی از متغیرهای ترکیب جمعیت عبارتند از : سن و چرخه زندگی، جنس انسان ها، سطح درآمد و طبقه بندی اجتماعی.

۳- بخش بندی بازار بر مبنای متغیرهای روان شناختی . در این روش خریداران را بر اساس شیوه زندگی یا شخصیت و ارزش های مختلف تقسیم می کند.

۴- بخش بندی بازار بر مبنای رفتار خریداران . در این روش خریداران بر مبنای میزان دانش، نگرش، استفاده از محصول یانوع واکنش در برابر آن تقسیم می کند . منافع خریداران، نرخ مصرف، میزان وفاداری و میزان آمادگی خریداران از جمله شاخص های مورد استفاده در این روش به حساب می آیند . نوع نگرش خریداران، مثبت بودن، شیفته بودن، بی تفاوت، منفی و بی علاقه کامل نیز یکی دیگر از شاخص های مورد استفاده در این روش می باشد.

در بخش بندی بازار باید به این سوالات پاسخ بدهیم :

۱- ترکیب جمعیت . خدمات خود را به چه صنایعی ارائه خواهیم داد؟

۲- اندازه و بزرگی شرکت . شرکت هایی که خدمات یا کالا به آن ها را ارائه می شود چقدر بزرگ هستند؟

۳- اندازه های متغیرهای عملیاتی . یکی از متغیرهای عملیاتی، فناوری است . برای ارائه خدمت به مشتری بر چه فناوری هایی مرکز خواهیم کرد؟

۴- استفاده کنندگان . آیا محصولات خود را به استفاده کنندگان عمده، متوسط یا کم و یا مشتریانی که از این محصولات استفاده نمی کنند، عرضه خواهیم کرد؟ باید بدانیم که هدف ما چه کسانی هستند؟

۵- توانایی های مشتریان . آیا محصولات خود را به مشتریانی ارائه می کنیم که به این محصولات نیاز اند که یاری دارند؟

مبحث های مهم در بازار

۱- شیوه خرید . در سازمان ها بخشی به نام واحد خرید وجود دارد . باید از خود پرسیم که آیا محصولات خود را به شرکتی عرضه می کنیم که واحد خرید مرکزی یا غیر مرکز دارد؟

۲- ساختار قدرت . آیا محصولات خود را به شرکتی عرضه می کنیم که دارای قدرت مهندسی - مالی و یا قدرت های دیگری می باشد که می توانند در محصولات ماویاب بازار متأثیر بگذارند؟

۳- ماهیت روابط موجود . آیا محصولات خود را به شرکت هایی عرضه می کنیم که با آن ها روابط قوی داریم یا خیر؟

فرآیند بخش بندی بازار

- 1- تعیین شاخص‌های فاکتورهای تقسیم بازار. در این گام شاخص‌های تقسیم بازار مانند شاخص‌های جغرافیایی، رفتاری و... انتخاب می‌شود.
- 2- تحقیقات بازار. در این گام بر اساس شاخص‌هایی که در قسمت قبل اشاره شد، ویژگی‌های مشتریان در هر بخش بر اساس تکنیک‌های آماری بررسی، تجزیه و تحلیل می‌شود.
- 3- ارزیابی بخش‌های مختلف بازار. در این مرحله بخش‌های مختلف بر اساس شاخص سوددهی و یا مطلوبیت برای شرکت ارزیابی می‌شود و در نهایت بخش‌یابی از بازار انتخاب می‌گردد.
- 4- طراحی آمیخته‌ی بازاریابی مناسب برای بخش‌های انتخاب شده. با توجه ویژه به بخش‌های انتخاب شده از بازار، طراحی آمیخته‌ی بازاریابی مناسب انجام شده و پیشنهاد می‌شود.

چرا تحقیق بازار باید انجام شود؟

بسیاری از شرکت‌ها، سازمان‌ها و مدیران به دنبال این هستند که بدانند آیا محصولاتشان قابلیت عرضه و رقابت در بازار را دارد یا خیر. مهم‌ترین عامل برای مدیران رقابتی بودن محصول است.

پاسخ سوال این است: برای مشخص کردن رقبا و همینطور وضعیت و کیفیت محصول مادر رقابت با کالاهای شرکت‌های دیگر.

تحقیق بازار باید بتواند راهنمای بسیار خوب در تصمیم‌گیری‌های استراتژیک یک کسب و کار باشد. این تحقیق هازمانی ارزش دارند که بتوانند منبع درآمدی بیشتر از هزینه‌های انجام شده را به وجود بیاورند.

تحقیق بازار ارتباط شما با مشتریان فعلی و بالقوه را برقرار می‌سازد و کمک می‌کند که فرصت‌هارا در بازار تشخیص دهیم. این کار ریسک فعالیت‌هارا کاهش می‌دهد و مشکلات بالقوه را کشف و شناسایی می‌کند.

تحقیق بازار مداوم به ما این امکان را می‌دهد که چگونگی پیشرفت خود و جایگاه خود در بازار را بررسی کنیم. می‌توان نمودارهای ارزیابی درین دو تحقیق را بررسی کرد و نهایتاً تصمیم‌گیری کنید. این کار میزان موفقیت مارا در آینده مشخص می‌کند.

تحقیق بازار چه سوال‌هایی را می‌تواند پاسخ‌گو باشد.

1- می‌تواند مطالعات تقسیم‌بازار اطلاعاتی درباره‌ی ویژگی‌های مشتریان را فراهم آورد و مشتریان را مشخص نماید.
مشتریان من چه کسانی هستند؟
تعداد آنان چند نفر است؟

چند درصد مرد و چند درصد زنان هستند؟
توزیع پذیری سن و درآمد مشتریان چگونه است؟

شغل، علایق و سرگرمی‌های مشتریان چیست؟
چند فرزند دارند؟

در چه مناطقی زندگی می‌کنند؟

2- اطلاعات مربوط به خرید و عادات خرید.

هزینه‌ی متوسط برای خرید خدمت یا محصولی مشابه محصول مارا چقدر برنامه‌ریزی کرده‌اند؟
هزینه‌ی متوسطی که خانوارهای خرید یک محصول در نظر دارند چقدر است؟

3- اطلاعات روان‌شناسی. این اطلاعات مربوط به ارزش‌هایی است که در ذهن مصرف‌کنندگان وجود دارد.
واکنش بازار در برابر تصمیم‌های برنامه‌های مختلفی که ممکن است اجرا شود چیست؟
در بازار، شرکت یا محصول ما و یا برند موردنظر در مقایسه با سایر شرکت‌ها چگونه ارزیابی می‌شود؟
چه کیفیت و ویژگی برای مشتریان وجود دارد که باعث خرید محصول ما می‌شود؟

چه کسی در شرکت و یا خانواده برای خریداری محصول تصمیم می‌گیرد؟ آیا نظرات دیگران در تصمیم گیری آنان تأثیرگذار است یا خیر؟

4- اطلاعات رقابت در بازار. این اطلاعات درباره سایر شرکت‌هایی است که در بازار مافعالیت دارند.

رقابی اصلی محصول و شرکت ماقله کسانی هستند؟

آن‌ها چگونه با مارکابت می‌کنند؟

در چه زمینه‌هایی رقیب به شمار می‌آیند و در چه زمینه‌هایی رقیب به شمار نمی‌آیند؟

نقاط قوت و ضعف آن‌ها چیست؟

آیا نقاط ضعف آن‌ها می‌تواند فرصت‌های سوددهی برای مارکیز افزایش دهد؟

چه چیزی در بازار مارکیز به فرد می‌کند؟

5- اطلاعات عوامل محیطی سیاسی و اقتصادی.

روند جمعیتی در حال و آینده چیست؟

روند حرکتی اقتصاد چگونه است؟

سیاست‌های اقتصادی-سیاسی چه تأثیرهایی بر بازار مصرف یا صنعت خواهد داشت؟

عوامل مؤثر در سهم قابل کسب بازار

1- تقاضای کل

2- ظرفیت کارخانه‌های رقیب

3- ظرفیت کارخانه‌های در حال احداث

4- حجم واردات

واقعیت‌های امروز در بازار فروش

1- رقابت فروش

فروش، نوعی کمک به دیگران است برای ارتقای کیفیت کار و زندگی آنها. در سال‌های اخیر، فروش تغییرات شگرفی داشته. رقابت‌ها، فوق العاده شدیدتر و فروشنده‌ها خیلی بیشتر شده‌اند. آنها بیکاری که می‌خواهند مشتری بیشتری جذب کنند، باید هوش و شخصیت برتری داشته باشند و حتی نوع لباس پوشیدن، صحبت کردن و راه رفتنشان هم اهمیت پیدا می‌کند. رقابت در فروش، مثل رقابت در مسابقات ورزشی است که اگر دائم آموزش نبینید و تمرین نکنید، رقبا از شما جلو می‌زنند. اگر به طور دائم بهتر نشوید، حتماً بدتر می‌شوید و می‌روید در جمع همان 80 درصد پایینی.

2- گروه هدف

مشتریان شما واقعاً چه کسانی هستند؟ کجایی اند؟ چند ساله اند؟ میانگین در آمدشان چقدر است؟ میانگین تحصیلاتشان چطور؟ هرچه اطلاعات شما درباره مشتری‌ها یا گروه هدفتان دقیق‌تر باشد، مشتری‌هایتان را بهتر می‌توانید انتخاب کنید. آن وقت به جای اینکه مسلسل بردارید و شروع کنید به رگبار بستن، کافی است یک تیر و کمان بردارید و با دقت تیر بیاندازید. واقعیت این است که هیچکدام از مشتری‌ها به شما، شرکت شما و محصول شما اهمیت نمی‌دهند. آنها فقط نگاه می‌کنند که شما چکار می‌کنید تا آنها راحت‌تر زندگی کنند. چه تفاوت فاحشی را می‌توانید در کیفیت زندگی آنها ایجاد کنید؟ مثلاً اگر یک مشتری می‌رود سراغ بیمه، هیچ‌علتی ندارد جز اینکه می‌خواهد احساس امنیت داشته باشد و احساس امنیت یعنی ارتقای کیفیت زندگی، یعنی بهبود زندگی. پس شما باید درباره محصولات و خدمات خودتان تبلیغ کنید و به وضوح به مشتریانتان بگویید که مزایای محصول شما چیست.

مشتری باید این را درک کند که شما خصوصیات کالای مورد نیاز او را کاملاً شناخته اید و توانسته اید محصولی به او عرضه کنید که اگر بهترین نباشد، یکی از بهترین‌های موجود در بازار است. باید مدام این سوال را از خودتان پرسید که این مشتری چرا محصول شما را می‌خرد و چرا آن یکی را نمی‌خرد؟ اگر چشمتان را به این حقیقت مهم بیندید، به یقین فروشنده موفقی نخواهد شد.

ارجاع، مهمترین کلید فروش است. تا حالا شده است که محصولی را خریده باشید و بعد از خرید، بفهمید چه کلاهی سرتان رفته؟ کافی است فقط یک بار این اتفاق برایتان افتاده باشد تا از آن به بعد، همیشه موقع خرید، به فروشنده شک کنید. این اتفاق برای همه مشتریان - دست کم یک بار - افتاده و بنابراین آنها همیشه شکاکند، چه در ایران و چه در هر جای دیگر دنیا. شما باید به مشتری اطمینان بدھید تا این ترس و شک او از بین برود. بنابراین، نحوه صحبت کردن شما و طرز لباس پوشیدن‌تان اهمیت پیدا می‌کند. خوش قول بودن‌تان مهم می‌شود و همین طور سایر ویژگی‌هایی که در واقع، ملاک قضاوت مشتری درباره شخصیت و میزان صداقت شماماست. در این سفر به یکی از رستورانهای تهران رفتم و دیدم حسابی شلوغ است. درباره آن رستوران سوال کردم و به من گفتند که اینجا همیشه همین طور است و همه آن را به دوستان و آشنايانشان معرفی می‌کنند. این یعنی عملکرد درست. شما اگر برای مشتری اولتان خوب وقت و انرژی بگذارید، برای مشتری بعدی که یک مشتری ارجاعی است، کافی است یک دهم مشتری قبلی، انرژی بگذارید.

4- پاسخگویی

قدرت پاسخگویی به مخالفت‌های مشتری، یک مهارت موثر در بحث فروش است. هر چه مشتری بیشتر از شما سؤال کند، باید با علاقه بیشتری به او جواب بدھید، چون این سؤال نشانه آن است که مشتری از محصول شما خوشش آمده. موقع پاسخ گویی حق ندارید عصبانی شوید. اگر مشتری سوال کرد و شما خودتان را از بحث کنار کشیدید، باخته اید، باید پيشاپيش سوال‌های مشتریان‌تان را پیش بینی کنید و برای هر کدام، جواب مناسبی تدارک بینید.

5- روش ارتباطی

مشتری از شما خرید نمی‌کند، مگر اینکه احساس کند شما به او اهمیت می‌دهید. اینکه مشتری در صحبت با شما احساس امنیت کند، بسیار مهم است. صحبت شما با مشتری، باید ترس و شک او را از بین ببرد. پس ارتباط بعد از فروشتن را با هیچ کدام از مشتری‌ها قطع نکنید، چون این ارتباط باعث ارجاع مشتریان بعدی می‌شود. برای یک فروشنده موفق، فروش صرفاً شروع یک ارتباط است، نه پایان یک ارتباط. محصولات مهم نیستند، ارتباط مهم است. پس روی رابطه تمرکز کنید.

تکنیک‌های نهایی سازی فروش (کی فروش به قطعیت می‌رسد؟)

نهایی سازی فروش، بخش پایانی و مهم فروش است، یعنی وقتی مشتری آماده خریدن شده، باید بگذارید کار به جایی بکشد که او بگوید بسیار خوب، حالا می‌روم و فکر می‌کنم و ... باید طوری رفتار کنید که مشتری در همان لحظه به تصمیم برسد. عملکرد شما در آن لحظه، بسیار مهم است. نهایی سازی فروش، تکنیک‌های بسیاری دارد که برخی از آنها عبارتند از:

1- تکنیک دعوت

ساده‌ترین تکنیک برای نهایی سازی فروش، دعوت کردن مشتری به خرید است» «اگر از این خوشت آمده، چرا امتحانش نمی‌کنی؟» «اگل مشتریان برای خرید، روی لبه تصمیم گیری هستند. در همان حالی که دارند برای خرید تصمیم می‌گیرند، تجربه‌های بدی را که از خرید قبلی شان دارند، به یاد می‌آورند. آن وقت می‌گویند نه، نیازی ندارم، نمی‌دانم... اما فروشنده خوب، هیچ فروشی را بدون اینکه از مشتری دعوت کند، ترک نمی‌کند.

2- تکنیک جایگزینی

در صورتی که مشتری، بیشتر از یک گزینه برای انتخاب دارد و مردد است که کدام را بردارد، باید از مشتری پرسید کدامش را دوست داری؟ ما آدم‌ها همگی خوشمان می‌آید از اینکه چند گزینه خوب برای انتخاب داشته باشیم. اما اگر فقط یک گزینه برای انتخاب وجود دارد، باید گزینه‌های جدید ایجاد کنید» «گران است؟ ما تخفیف می‌دهیم، چقدر نقد دارید؟ قسط می‌بندیم».

3- تکنیک مراقبت

مشتری باید این را احساس کند که اگر هم دارد در انتخابش اشتباه می‌کند، شما مراقب اوضاع هستید و او را تنها نمی‌گذارید. این حس، حس بسیار خوشایند و خوبی برای مشتری است. اینکه در نوع فروشتن چطور می‌توانید از این تکنیک استفاده کنید، به خودتان بستگی دارد. مشتریان، حتی در آخرین لحظات خرید هم تردید دارند. همین است که اگر شما به آنها اطمینان بدھید که هیچ دلیلی برای نگرانی وجود ندارد و شما مراقب همه چیز هستید، خیالشان راحت می‌شود و یک قدم بزرگ به سمت خرید نزدیک می‌شوند.

4- تکنیک ثانویه

اگر مشتری شما خریدار ماشین است، روی یک بحث ثانویه در خرید ماشین تمرکز کنید، نه روی بحث اصلی خرید. مثلاً بگویید رنگش چطور است، این رنگ را دوست دارید؟ رنگ، یک عامل ثانویه است. اصل قضیه، خود ماشین است، اما شما با این سوال، فروش را به سمت نهایی شدن می برید.

5- تکنیک زاویه تند

در این تکنیک، شما باید براساس مخالفت ها پیش بروید. مثلاً مشتری می گوید: این هزینه اش خیلی بالا است، شما در پاسخ می گویید: اگر قسطی کنیم، می توانید همین را بردارید؟

می گوید: آخر من این را فردا احتیاج دارم، شما می گوید: خوب، اگر بتوانم تا غروب برایتان آماده اش کنم، چطور؟ یعنی تا مشتری مخالفت کرد، شما از همان زاویه، راه را می بندید.

6- تکنیک اجازه

ما آدم ها دوست داریم که از ما اجازه گرفته شود. پس مشتری را مجبور نکنید. بلکه باید به نحوی با او صحبت کنید که در شرایط انتخاب قرار بگیرد. مثلاً بگویید: اجازه می دهید این کار انجام بشود؟ او هم تصمیم گیری می کند تا به نتیجه آری یا خیر برسد.

افزایش فروش

برای افزایش فروش سه راه پیش رو داریم: اول افزایش تعداد موارد فروش فردی، دوم افزایش حجم فروش به هر مشتری و سوم، افزایش تعداد دفعات فروش به هر مشتری.

مدل فروش قدیمی 4 بخش داشت: اول ابراز صمیمیت (تحویل گرفتن مشتری)، دوم صلاحیت دادن به مشتری (شما چقدر پول دارید یا چقدر می خواهید هزینه کنید)، سوم سخنرانی برای مشتری (معرفی کالا) و چهارم، نهایی سازی فروش (کالا را بخر، مشتری!)

اما مدل جدید فروش بر عکس شده است. توصیه می شود 40 درصد از وقت خود را بگذارید برای ابراز صمیمیت و جلب اعتماد مشتری، 30 درصد از وقت را به شناسایی نیازهای مشتری اختصاص دهید (برای این منظور باید خیلی با دقت به حرفاهای مشتری گوش کنید)، 20 درصد از وقت را بگذارید برای معرفی کالا تا نشان دهید این کالا چگونه نیاز مشتری را برطرف می کند و 10 درصد آخر را هم اختصاص بدهید به نهایی سازی فروش. صحبت مشتری را قطع نکنید، وقتی او حرف می زند یک کلمه هم نگویید. اگر مکث کنید و با توجه به حرفاهاش گوش کنید و سوال های مرتبط پرسید، مشتری این گونه تعبیر می کند که او برای من ارزش قائل است. خوب سوال کنید. سوال ملایمی مثل : منظورتان چیست؟ به مشتری می فهماند که شما به درک نیاز او علاقمندید.

قانون 80/20 مشتری یاب

مطابق قانون 80/20، به تقریب، 80 درصد از محصولات شما را 20 درصد از مشتریان تان خریداری می کنند. یعنی 20 درصد از مشتریان شما 80 درصد از درآمدتان را تأمین می کنند. پس برای مشتریان بهتر، زمان بیشتری صرف کنید. ارتباط برقرار کنید و به مشتریان قدیمی خود زنگ بزنید. این کار بسیار آسان و البته مهم است. اما در عین حال همیشه به جذب مشتریان جدید فکر کنید. کار فروش دست کم 3 مرحله دارد: پیدا کردن مشتری، توضیح دادن به مشتری که چرا خرید از شما بهترین خرید است و بالاخره نهایی سازی فروش. 80 درصد از وقت تان را باید بگذارید برای پیدا کردن مشتری و صحبت با او و 20 درصد باقیمانده را هم به نهایی سازی فروش اختصاص دهید.

قانون 70/30

معمولًا فروشنده ها خیلی حرف می زند. اما فروشنده خوب، سوال های خوب و گزیده می پرسد. شما باید به عنوان یک فروشنده، 70 درصد گوش کنید و 30 درصد سوال کنید. کار شما فقط کمک به مشتری است. تنها فروشنده های ضعیف هستند که زود قیمت می دهند. در یک گفتگوی خوب، مشتری خودش قیمت را می پرسد. وقتی مشتری با رفتارش به شما «نه» می گوید، فروش را متوقف نمی کند، بلکه شما را دعوت می کند به این که اطلاعات بیشتری در اختیارش بگذارید.

تجزیه و تحلیل مشتری به عنوان یک مزیت رقابتی پدیدار شده است

مشتریان بسیار پیچیده شده اند و درک آنها مشکل تر از گذشته است. مشتریان به خوبی به اطلاعات دسترسی دارند، انتظارات آنها افزایش یافته و درک وفاداری آنها مشکل است.

تغییرات سریع عدم اطمینان محیطی را به ارمغان آورده‌اند، ولی تجزیه و تحلیل پیشرفته مشتریان یک بینش کاربردی از داده‌ها و استفاده از این بینش برای تصمیم‌گیری‌های مدیریتی است) می‌تواند به ایجاد یک نقشه رشد برای سازمان مفید باشد. ابزار تحلیلی قوی می‌تواند برای بهبود وفاداری مشتریان، افزایش نرخ بازگشت سرمایه‌گذاری در بازاریابی و ایجاد جریان‌های درآمدی مفید باشد. به طور خلاصه تحلیل‌ها می‌توانند نتایج شگرفی داشته باشند. تحقیقات نشان داده‌اند که استفاده استراتژیک از تحلیل‌ها در شرکت‌های برتر (شرکت‌هایی که در بلند مدت و در دوره‌های اقتصادی، صنعتی و تحلیلی متفاوت دارای عملکرد روبه جلویی هستند) ۵ برابر بیشتر از شرکت‌هایی با عملکرد ضعیف است. شرکت‌هایی با عملکرد برتر می‌دانند تحلیل داده‌ها با جمع آوری و ذخیره داده‌ها متفاوت است. در حقیقت شرکت‌هایی که ظرفیت‌های تحلیلی خود را افزایش می‌دهند توانایی این را دارند که از تحلیل‌های توصیفی صرف فراتر روند و به سمت تحلیل‌های پیش‌بینی‌کننده حرکت کند. تبدیل داده‌ها به بینش‌های کاربردی بسیار مهم و حیاتی است. مخزن داده‌ها مثل اینترنت، شبکه‌های اجتماعی، موبایل و... فرصت‌های بزرگی ایجاد کرده‌اند، البته چالش‌های فراوانی نیز به ارمغان آورده‌اند. مهم‌تر از اینها مرزهای سازمانی و تحلیلی است و همچنین بینش‌هایی است که توسط این اطلاعات جدید به دست می‌آیند. رهبران تحلیل گر به چهار اصل که در ایجاد و گسترش تحلیل‌های مشتری موثرند، معتقد هستند.

۱- داده‌هایی را تحلیل کنید که مفید و کاربردی است نه فقط چیزی که در دسترس است

اغلب مدیران از اطلاعات برای توجیه کارهایی که انجام می‌دهند استفاده می‌کنند. در سایر موارد داده‌هایی را بررسی می‌کنند که هم اکنون موجود هستند، زیرا دسترسی به آنان آسان است. داده‌ها باید به دقت بررسی شوند و در صورت لزوم به آنها افزوده گردد و برای عملکرد بهتر از آنها استفاده شود.

۲- به پایگاه‌های اطلاعاتی موجود در سازمان بی‌توجه نباشید

با چشم‌هایی باز اطلاعات را از پایگاه‌های اطلاعاتی موجود استخراج کنید. داده‌های عملیاتی مانند درخواست‌های گارانتی، نامه‌ها و ایمیل‌های شکایت یا گفت‌وگوهایی که در مرکز تماس انجام می‌شوند می‌توانند یک دارایی مهم باشند و می‌توانند کمک کنند تا نیازها و خواسته‌های مورد توجه مشتریان را شناسایی کنید.

۳- برای حداکثر استفاده از بینش حاصل شده از تجزیه و تحلیل داده‌ها، فرآیندها و افراد را دوباره سازمان دهی کنید

جبر و سکون سازمانی می‌تواند ابتکارات تحلیلی را قبل از اینکه به نتیجه برسند یا حتی از آنها استفاده شود، متوقف کند. تحلیل‌ها باید با تصمیمات و فرآیندهای روزمره یکپارچه شوند. ممکن است احتیاج به استخدام افرادی داشته باشید که تمرکز بیشتری بر داده‌های کمی داشته باشند. فیلدهای تحلیلی فقط نباید به کارشناسان قیمت‌گذاری و تبلیغات منحصر شوند، بلکه باید به صورت مداوم برای شناسایی نیازهای مشتریان به کار بسته شود.

۴- پذیرش نگرش آزمون و یادگیری

هنگامی که بازار به سمت تکامل حرکت می‌کند سرعت بسیار مهم تر از کامل بودن است. یک نگرش آزمون و خطاب برای توسعه پروفایل بخش‌های مختلف بازار بیشترین اطلاعات را ایجاد می‌کند. این نگرش به شرکت‌ها این امکان را می‌دهد تا جذایت پیشنهادات تجاری را قبل از ارائه به بخش‌های مختلف بازار بسنجند. به این ترتیب بازاریابان بهتر می‌توانند متغیرهای مستقل را شناسایی و کنترل کنند و محرك‌های مختلف را فعالانه مورد آزمون قرار دهند به جای اینکه به صورت طبیعی رخ دادن آنها را مشاهده کنند.

شرکت‌هایی که می‌خواهند همگام با خواسته‌های متغیر مشتریان یا حتی یک قدم جلوتر از آنها حرکت کنند به تحلیل‌های مشتری و چهار اصل فوق پاییند هستند. هر روزه داده‌ها و ابزارهای تحلیلی جدیدی در اختیار مدیران قرار می‌گیرد تا بینش گسترده‌تری از دامنه مسائل مورد نظر مشتریان به دست آورند. فراتر از این مشتریان از پیشنهادات تجاری سود می‌برند که مطابق نیازها و خواسته‌های آنان باشد بنابراین شناخت مشتریان و ترجیحات بازار هدفتان، حیاتی است.

تحلیل فیاز مشتری

امروزه مدیران برای اداره سازمانی خود از محققان و دانشمندان زیادی پشتیبانی می‌شوند. این محققان اگرچه مستقیماً در میدانهای رقابتی حضور ندارند ولی نقش آنها طراحی و در اختیار گذاشتن ابزاری است که مدیران را برای پیروزی در این رقبتها مجهز می‌کند. در عصری

که رویکرد "مشتری مداری" جای تولید انبوه را در ایجاد مزیتهای رقابتی گرفته است، شناخت "نیاز بازار" یک مدخل اصولی برای ورود به استراتژی رقابتی به شمار می‌آید.

ضروریت‌های تحلیل نیاز مشتری

1- معرفی

اغلب مدیران در مورد آنچه باید برای مشتریان خود تولید کنند در اشتباه هستند. در نگرش سنتی، کسب و کار، فرایند خرید و فروش کالا و خدمات در مقابل پول تلقی می‌شود، ولی این تغییر تدریجاً کارایی خود را در پشتیبانی از رویکرد های جدید مدیریتی از دست داده است. طی دهه گذشته، در سایه رویکرد های جدید مدیریتی که در آن حدی برای مشتری مداری وجود ندارد؛ یک تغییر اساسی در مفهوم کسب و کار پدید آمده است. در بستر این مفهوم، فرایند اصلی کسب و کار تولید ارزش است که در مقابل رضایت و وفاداری به مشتری فروخته می‌شود و تبادل کالاها پول تنها محمل نمایین برای این فرایند به شمار می‌آید. مشتری امروز پول خود را برای فرآورده شما نمی‌پردازد، بلکه آنچه او متلاطف و مستحق دریافت آن است ارزشی است که از دریافت کالا و یا خدمات مورد نظر نصیب او می‌گردد. در مقابل، آنچه تولید کننده کالا و خدمات برای فرآورده خود دریافت می‌کند، رضایت و وفاداری مشتری است و میزان پول دریافتی "بهای" صرفاً شاخصی برای نشان دادن میزان اعتماد مشتری به حساب می‌آید. واحدهای کسب و کار در فضای رقابتی شدید، تنها در پناه این اعتماد و وفاداری است که امکان ادامه بقا و رشد می‌یابند. دکتر "ارل نامان" مدیر عامل و بنیانگذار شرکت مشاوران "نامان و همکاران" طی مقاله‌ای در این خصوص می‌گوید: سازمانهایی که نسبت به رقبای خود ارزش پیشتری برای مشتری بیافرینند به موقوفیت و کامیابی دست یافته و در مقابل سازمانهایی که در این خصوص بد عمل کنند محکوم به شکست خواهند بود. بنابراین درک و مدیریت ارزشهای مورد نظر مشتری یک مقوله مهم استراتژیک به شمار می‌آید. در این نگرش، هدف استراتژی رقابتی سازمانها، تولید ارزش بیشتر برای مشتری است و فرسته‌ها و تهدیدات استراتژیک در این راستاست که معنا می‌گیرند.

2- ارزش از دیدگاه مشتری

ارزش، میزان برابری با بهای مشخص شده ای که مشتری می‌پردازد. این تعاییر نمایانگر یک ارتباط مستقیم مابین ارزش و رضایت بوده و اگر به درستی به آن توجه شود ماهیت کار ساز بودن آن در محیط رقابتی آشکار می‌شود". دکتر بیکن "الگویی برای نشان دادن ساختار مفهوم ارزش ارائه کرده است. در این الگو قیمت و مرغوبیت به عنوان اجزای اساسی متغیرهای اصلی مدل معرفی شده اند. همچنین نتایج تحقیقی که اخیراً انجام گرفته است، نشان می‌دهد که وابستگی زیادی مابین سهام و میزان رضایت مشتری وجود دارد. این تجربه نیز سودمندی و کارایی عملی نظریه ارزش را نشان می‌دهد. معیارهای ارزشی مولفه‌های جزئی تر مرغوبیت هستند. هر فرآورده ای واجد مجموعه ای از معیارهای ارزشی است. برای مثال ارزش یک فروشگاه زنجیره‌ای تابعی از محل نوع محصولات، میزان خدمات، کارکنان و البته قیمتهاست و هر یک از این معیارهای کلی نیز به نوبه خود به چندین معیار جزئی تر توسعه می‌یابند. بدیهی است همه این معیارها به یک نسبت در ایجاد رضایت مشتری نقش ندارند. تشخیص معیارهای اصلی و انگشت شماری که عوامل اصلی ایجاد ارزش را تشکیل می‌دهند امری بسیار مهم و ارزشمند است و جایگاه سازمان در محیط رقابتی را رقم می‌زند. همه این تلاشها برای این است که مشتری در مقابل انتخاب خود بالاترین ارزش ممکن را دریافت کند و با این امر سیاست حفظ مشتری فعلی و جذب مشتری جدید محقق گردد. ولی در عمل کار بدین سادگی نیست.

تحلیل رقبا

برای اینکه بازاریابی موثر داشته باشیم نیاز به تحلیل رقبا و تحقیقات مناسب در مورد مشتری داریم. مایکل پورتر - استاد دانشگاه هاروارد و نخبه مشهور استراتژی در جهان - بسیار بر تمرکز بر رقبا تاکید دارد. وی تاکید دارد که کسب و کارها می‌بایست موضوعات زیر را همیشه مورد تحلیل و بررسی قرار دهند:

رقبای اصلی چه کسانی هستند؟

استراتژی های فعلی آنها چیست؟

رقبا چه انگیزه هایی دارند؟

ویژگی ها آنها در حال حاضر چیست؟

سیگنال های بازار

سیگنال بازار حرکتی است که توسط رقیب انجام شده و هدف یا وضعیت داخلی وی را بطور مستقیم و یا غیر مستقیم مشخص می کند. رفتار رقبا سیگنال هایی را به شیوه های متنوع ایجاد می کند. بعضی از این سیگنال ها دروغ، برخی اخطار و ... هستند. اما تقریباً می توان گفت همواره رفتار رقبا، حاوی اطلاعاتی است که می تواند در تحلیل آنها و همچنین نحوه استراتژی رقابتی کسب و کار ما کمک کند.

انجام یک کار هوشمندانه از نظر پورتر در رابطه با بررسی رقبا شامل موارد زیر است:

گردآوری اطلاعات دقیق و منظم از رقبا

مقایسه و تطبیق اطلاعات

ارزیابی و استفاده از اطلاعات محرومانه ای رقبا

چگونه رقبای خود را تحلیل کنیم؟

تحلیل رقبا در 5 مرحله بصورت زیر انجام می شود:

- 1- برنامه: برای انجام این کار بطور صحیح برنامه ریزی کرده و هدف خود را مشخص کنید.
- 2- گردآوری: اطلاعاتی را درباره ای رقبای اصلی خود جمع آوری کنید. اطلاعات می تواند از طریق گزارش های سالیانه، گزارش های تحلیل سرمایه، تبلیغات رقیب، مشتریان و فروشندها و کنفرانس ها گردآوری شود.
- 3- پردازش: اطلاعات گردآوری شده را پردازش و طبقه بندی کنید.
- 4- ارزیابی: اطلاعات را ارزیابی کنید تا از اعتبار و مناسب بودن آن اطمینان حاصل کنید.
- 5- ارتباط: اطلاعات را به افرادی در کسب و کار خود که باید از آن آگاه باشند، ارائه دهید.

نقاط قوت در تحلیل رقبا

- 1- کسب و کارها را در مسیر درست اهداف خود نگه می دارد.
- 2- کسب و کارها را از چگونگی رقابت و نحوه ای فعالیت رقبای خود آگاه می سازد.
- 3- کسب و کارها می توانند از این طریق، نحوه ای فعالیت خود را با چگونگی عملکرد رقبای شان مقایسه کنند.
- 4- تحلیل رقبا باعث تمکن بیشتر بر استراتژی کسب و کار می شود.
- 5- اطلاعات بدست آمده موجب تقویت و بهبود برنامه بازاریابی می شود.

نقاط ضعف تحلیل رقبا

- 1- دریافت اطلاعات زیاد از رقبا باعث ایجاد سردرگمی می شود و تجزیه و تحلیل بیش از حد، ایجاد توقف و سکون می کند.
- 2- کسب و کارها بیشتر وقت خود را صرف تحلیل رقبا کرده و از اجرای برنامه اصلی خود باز می مانند.
- 3- برخی از نتایج تحلیل رقبا گمراه کننده است.
- 4- برخی از شرکت های اطلاعات بسیار خوبی را جمع آوری می کنند اما اطلاعات خود را بر اساس فعالیت های مستمر تکمیل نمی کنند و در نتیجه با اطلاعاتی ناقص روبرو هستند.